ห้องสมุด
คณะวารสารศาสตร์

บทสรุป

ข้าพเจ้าเชื่อเสมอว่า ภาพยนตร์เป็นภาษาแห่งสวรรค์อย่างหนึ่งที่มนุษย์เรามีใช้ และข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าได้ทำความรู้จักและหัดพูดภาษานี้ที่ไหนและตั้งแต่เมื่อใด ข้าพเจ้าจำได้เพียงว่ามันเป็นภาษาที่ข้าพเจ้ารักที่จะเรียนรู้มากที่สุดตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้

การเรียนภาพยนตร์นั้นต้องอาศัยความรัก รักในความรู้ ความรู้ที่ลึกซึ้งของการถ่ายทอดสิ่งต่างๆออกมาเป็นภาษาแห่งสวรรค์ ที่มนุษย์เดินดินอย่างเรา สามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อย่างหนึ่งจากการทำงานว่า งานภาพยนตร์เป็นเรื่องง่ายที่จะพูดถึง เนื่องจากเราสามารถที่จะพูดในแง่ใดก็ได้ ตามแต่ผู้พูดคนใดจะปรารถนา แต่มันจะกลับกลายเป็นเรื่องยากอย่างยิ่งยวดที่จะลงมือทำ ข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้ที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าเท่านั้นถึงจะเป็นผู้สมควรได้รับพรวิเศษในการจับต้องศิลปะแขนงนี้อย่างถูกทิศทางได้

ข้าพเจ้าเห็นว่า การทำงานชิ้นนี้เป็นเพียงบทเรียนเล็กๆบทหนึ่งที่กำลังผ่านไปสู่บทเรียนบทใหม่ในวันข้างหน้า บทเรียนซึ่งจะนำไปสู่บทเรียนหน้าใหม่ไม่รู้จบ และข้าพเจ้าหวังไว้ว่าถ้าบทเรียนแต่ละบทที่ข้าพเจ้าได้ผ่าน ก่อให้เกิดสิ่งดีๆบนโลกใบนี้บ้างก็คงดี

ข้าพเจ้าเชื่อเสมอว่า ภาพยนตร์เป็นภาษาแห่งสวรรค์อย่างหนึ่งที่มนุษย์เรามีใช้ และข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าได้ทำความรู้จักและหัดพูดภาษานี้ที่ไหนและตั้งแต่เมื่อใด ข้าพเจ้าจำได้เพียงว่ามันเป็นภาษาที่ข้าพเจ้ารักที่จะเรียนรู้มากที่สุดตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ ะเป็นจุดเริ่มที่ดีในการรวมพลังสู่ความตั้งใจสูงสุดของงานได้พร้อมๆกันทุกคน ไม่ควรทิ้งใครคนใดคนหนึ่งให้จมอยู่กับความสงสัยและเคลือบแคลง เพราะจะทำให้พลังกลุ่มเสียไป